

РАФ Е ПОДЪЛ МРЪСЕН ЛЪЖЕЦ

Не е лесно брат ти да е знаменитост, при това с печална слава. Също така не е лесно брат ти да е дрънкало. Сигурна съм, че Раф ви е споменавал за мен. Я да видим – какво ли ви е казал? Че го клеветя за щяло и нещяло? Че му лазя по нервите? Че винаги изяждам последната кофичка крем в хладилника?

Е, ще ви разочаровам: това са лъжи. Пълни лъжи.

Така беше,
признавам,
и ХИЧ не
съжалявам!



Така де, освен за крема. Тази част... как да
кажа... май отговаря на истината.



Но държа да изясня едно нещо: Раф Качадорян е подъл мръсен лъжец. И за да ви докажа, че казвам истината, ще се поправя: Раф може и да е подъл, но е сравнително чистоплътен лъжец. А онова, дето ви е наговорил по мой адрес, изобщо не отговаря на истината.

ЛЪЖА!

**САМАТА
ИСТИНА!**

Спукана ти
е работата!
Сега ще те
издам!



Спукана ти е
работата! Сега
ще те издам!



Ето каква е истината: Раф непрестанно върши нещо шантаво и никой не му търси сметка. Напротив, за награда го махат от шести клас и го пращат в художествено училище.

Обаче случи ли се аз да сгязя лука...

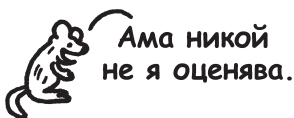
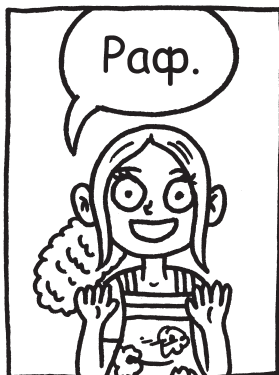


Та що за човек е всъщност Джорджия Качадорян? Като за начало, аз съм значително по-умна от Раф. Ако не вярвате, питайте добрите хорица, дето са съставили Щатския тест за оценка на интелигентността.

Освен това съм супер забавна.

Всъщност обикновено съм доста мила. (Раф е убеден, че го портя, ама да знаете само какви неща премълчавам!)

МОЯТ
ЛЮБИМ
ВИЦ
ЗА
РАФ



Имам отличен вкус за мода и дрехи, на който съвсем съзнателно не давам израз. Не за друго, а защото вечно нямам пари.

И съм невинна жертва на долните клевети на собствения ми брат.

А в тази история ще разберете какво се случва, когато едно умно, мило и находчиво момиче се опита да изтрие клеймото от ужасната репутация на брат си.

И всъщност съвсем не съм виновна, че всичко се провали с гръм и трясък.





ГЛАВА 2



ПО-ДОБРЕ ДА СИ НЯМАТЕ ВЗИМАНЕ-ДАВАНЕ С КАЧАДОРЯН

До началото на първия ми учебен ден в основното училище „Хилс вилидж“ оставах нищо и никакви петдесет и пет минути, а ето че волю-неволю седях на масата за закуска не с друг, а с Господин Киселяк.

– Какво е това? Заешки дарадонки? – попита Раф, втренчил невярващ поглед в зърнената ми закуска.

- Мюсли – отвърнах.
- Мазоли?



Ммм-да, брат ми е изключително изтънчен човек.

– Мюслите са нещо като овесена каша – уведомих го аз. – В Европа много ги ядат.

– В Европа ядат и плужеци – изтъкна Раф.

– Охлюви – поправих го. – Ескарго.

Раф завъртя очи към тавана:

– Че то си звучи точно като оригня.

Погледнах многозначително мама. Лицето ѝ потрепваше сякаш не можеше да реши дали да се разсмее, или да се намръщи. Обичам мама и не мога да разбера какво забавно намира в Раф. Явно ми липсва нужният ген, за да оценя чувството му за хумор.

– Е, вълнувате ли се за първия учебен ден? – обади се тя.

Опитва се да смени темата. Много елегантно, няма що.

– Нямам търпение – отвърнахме с Раф в един глас.



Само дето той искаше да каже, че е на път да повърне, а аз най-искрено се вълнувах, при това толкова, че бях на път да експлодирам.

– Ти си ненормална – изсумтя Раф.

– Само защото на теб не ти хареса в шести клас, не означава, че и на мен няма да ми хареса.

– Именно, понеже си ненормална – Раф присви очи насреща ми. – Училището е като затвор. Ще те изядат с парцалите, малка госпожичке, барабар с розовата ти раница на понита – изръмжа той заканително.



– Мамо! – писнах аз.

– Стига, Раф! – прекъсна го мама и ме погледна разтревожено. – Престани да я плашиш.

Усещах, че малко се е напрегнала покрай първия ми ден в основното. Така де, Раф си имаше доста неприятности в шести клас.

КАКВО СЕ СЛУЧИ С РАФ В ШЕСТИ КЛАС

Един побойник превърна
Раф в свой личен банкомат.



Костюмът му за „Вси Светии“
не се прие с възторг.





След тоя случай бях сигурна, че голямата спалня ще остане за мен.

Лудорите му го отведоха чак в ареста.



Де да можех и аз така!

Изритаха го от училище (в най буквалния смисъл)

Какво? Казвате, че не бива да се тревожа, задето брат ми е подъл мръсен лъжец?

Хей, я по-кратко! Мога да говоря каквото си искам по адрес на брат ми, но не позволявам друг да го обижда. Винаги заставам плътно зад него. Най-вече за да съм в позиция да го замервам с остри предмети и от време на време да му забивам нож в гърба.

Важно е да знаете, че гърбът му си е мой, а не ваш.

И макар да знам, че брат ми е подъл мръсен лъжец, имах неприятното усещане, че в момента казва истината.